

گزارش «شرق» از حمله‌های هکری علیه نهاده‌ها و ارگان‌های کشور

«هکتیویسم»، تهدیدی برای تهران؟

علما این جنگ و هکتیویسم‌ به سرفصل جدید و جدی برای تقابل با ایران بدل شده است.

گروه هکری بلک ریوارد پیش از این رخنه به شرکت مادر تخصصی تولید و توسعه انرژی اتمی ایران، هک ایمیل کارکنان دانشگاه الزهرا و حمله سایبری به پرس‌تی‌وی و ارسال ایمیلی با عنوان «زن، زندگی، آزادی» را به کارمندان و پرسنل این شبکه انگلیسی‌زبان جمهوری اسلامی ایران هم در کارنامه خود دارد؛ اما به جز پاداش سیاه، گروه‌های دیگری هم طی اعتراضات یک ماه اخیر و پیش از آن هم حملاتی را علیه مراکز و نهادهای ایران شکل دادند که حتی در مواردی شدت آثار این حملات سایبری به تغییر مقامات و مسئولان کشور منجر شد که یک نمونه آن برکناری محمدمهدی حاج‌محمدی، رئیس سابق سازمان زندان‌ها و اقدامات تأمینی و تربیتی کشور است که در پی حمله سایبری گروه عدالت علی در مرداد ماه سال گذشته به دوربین‌های زندان اوین صورت گرفت.

افزون بر آن گروه هکری «عدالت علی» ۱۲ بهمن سال گذشته در حساب توئیتری خود صورت‌جلسه یک نشست قرارگاه ثارالله درباره وضعیت اقتصادی و به‌ویژه پیامدهای حذف ارز ترجیحی را منتشر کرد که روی آن مهر «خیلی محرمانه» خورده و گزارشی از جلسه ۳۰ آبان سال قبل است. همچنین در تاریخ ۲۹ شهریور ۱۴۰۱ این گروه توانست وب‌سایت ستاد امر به معروف را هک کند. در تاریخ ۱۲ بهمن ۱۴۰۰ تلویزیون اینترنتی ایران موسوم به تلویویون هم به دست این گروه هک شد. به تاریخ ۱۸ بهمن ۱۴۰۰ مجدداً رسانه‌ها خبر هک شدن دوربین‌های زندان قزلحصار از سوی این گروه را منتشر کردند. البته همراه با این فیلم گفته می‌شود اسنادی شامل اسامی برخی از بازداشت‌شدگان آبان ۹۸ و اتهامات وارده‌شده به آنها منتشر شد.

ساعت ۹:۳۳ شنبه‌شب (۱۶ مهر ۱۴۰۱) و در جریان اعتراضات چند هفته اخیر هم شبکه خبر و شبکه یک صداوسیمای ایران برای لحظاتی هک شد که برخی منابع خبری این هک را به گروه عدالت علی ارتباط می‌دهند. این حمله سایبری هم نهایتاً به برکناری معاون توسعه و فناوری رسانه منجر شد؛ اقدامی که سرنوشتی مشابه با محمدمهدی حاج‌محمدی، رئیس سابق سازمان زندان‌ها را برای رضا علیبدادی رقم زد. تنها گروه هکری عدالت علی نبود که در جریان اعتراضات یک ماه اخیر وارد جنگ سایبری با ایران شد. به طور مشخص از نیمه‌شب سی‌ام شهریورماه گروه هکری انانیموس پیام تهدیدآمیزی خطاب به سایت‌های دولتی ایران نوشت و در ادامه تصویری را منتشر کرد و مدعی شد که سایت رسمی دولت از دسترس خارج شده است. پس از این حمله سایبری، گروه انانیموس در یکی از پیام‌های معروفش با رمز «MahsaAmini» خطاب به ایران نوشت: «ما اینجاییم، ما با شما هستیم… منتظر ما باشید».

با این تهدید، درگاه ملی دولت هوشمند به همراه سایت صداوسیما و سایت بانک مرکزی مورد حمله هک‌های منسوب به این گروه قرار گرفت. اینها علاوه بر آن است که این گروه هکری اسکرین‌شات صفحه و آی‌پی‌های مختلفی را هم که برای ورود به این سایت تلاش کرده بودند، منتشر کرد. البته اخباری هم مبنی بر هک بخشی از اطلاعات خبرگزاری فارس منتشر شد. باوجوداین این گروه هکری در این زمینه موضعی نگرفت. افزون بر اینها بانک ملی ایران، وزارت اقتصاد، وزارت نفت، اپراتور همراه اول، سایت «هر انقلاب…» هم مورد حمله هکری انانیموس قرار گرفتند. البته

با این حال امروزه دیگر جنگ سایبری و حملات هکری، نه از سوی دولت‌ها، بلکه به‌وسیله گروه‌های هکری صورت می‌گیرد که هر روز بر تعداد آنها افزوده می‌شود. شاید دراین‌بین این‌گونه به نظر آید که عمده این گروه‌ها از حمایت و پشتیبانی مالی و فنی کشورهای منطقه‌ای و فرامطقه‌ای با هدف حمله به ایران برخوردارند هستند؛ اما نباید این گزاره را نادیده گرفت که اساساً گروه‌ها و حملات هکری امروزه ماهیتی متفاوت از گذشته پیدا کرده‌اند و گاهی مستقل از دولت‌ها و جریان‌های سیاسی و با اهداف خاص خود عمل می‌کنند؛ حتی در کشورهای اروپایی و ایالات متحده نیز گروه‌های هکری داخلی اقدام به حملاتی علیه اماکن، تأسیسات و نهادهای حساس با اهداف مختلف کرده‌اند.

در همین زمینه اسناد منتشرشده در مؤسسه امنیتی «سایبرپروف» (cyberproof) نشان می‌دهد بیشترین تعداد حمله‌های سایبری در سال ۲۰۲۱ در کشورهای چین، آمریکا و برزیل به وقوع پیوسته است. پس از این سه کشور هند، آلمان، ویتنام، تایلند، روسیه، اندونزی و هلند بیشترین میزان حمله از سوی هکرها در سال ۲۰۲۱ را تجربه کرده‌اند. البته همیشه بیشترین میزان حمله سایبری به سایت‌های دولتی و شخصی در یک کشور به معنای بالاترین حجم آسیب به آن کشور خاص نیست، به طوری که در سال ۲۰۲۱ کشور کره جنوبی ۷۲ میلیارد دلار بر اثر جرائم سایبری متضرر شده و پس از این کشور آمریکا با ضرر چهارمیلیاردو صد میلیون دلاری در جایگاه دوم قرار دارد. با استناد به همین آمارها در خصوص میزان خسارات حملات سایبری به دو کشور کره جنوبی و آمریکا روشن است که این حملات مشخصاً از نظر مالی چه هزینه گزافی را برای کشورها به دنبال خواهد داشت. همین هزینه‌ها و بار مالی حملات سایبری سبب شده است تا این مقوله به سرفصل نوینی از جنگ ترکیبی امروز علیه ایران بدل شود؛ چراکه هزینه صدمات مستقیم و غیرمستقیم این حملات در کوتاه و بلندمدت، به اندازه هزینه حاصله از حملات هوایی یا موشکی زیاد است. بنابراین در این صحنه پیچیده «هکتیویسم» باید نهاده‌ها ذی‌ربط توانایی‌های تهاجمی و تدافعی خود را به طور هم‌زمان و مستمر ارتقا دهند.

گروه هکری انانیموس در توئییتی هم مدعی شد که ۳۰۰ دوربین در ایران را هک کرده است. این گروه اطلاعات بیشتری در این زمینه نداد.

با نگاهی به این مجموعه حملات سایبری منسوب به انانیموس به نظر می‌رسد نمی‌توان همه آنها را درست دانست؛ کمابینکه مرکز ملی فضای مجازی در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که ادعاهای اخیر گروه انانیموس درباره حملات سایبری به سایت‌های دولتی کشور مانند مجلس شورای اسلامی، وزارت امور اقتصاد و دارایی، وزارت نفت یا اپراتور همراه اول صحت نداشته و تکذیب می‌شود. مضافاً بانک ملی و نیز سخنگوی هیئت‌رئیس‌ه مجلس یازدهم (سیدنظام‌الدین موسوی) هم از اساس حمله سایبری انانیموس را رد کردند. روابط عمومی بانک مرکزی نیز اعلام کرد: «مشکل پیش‌آمده ناشی از هک تنها یک اختلال فنی و قابل رفع است». با این همه تعدادی از این حملات ادعایی هم صحت داشتند که به اذعان سخنگوی مرکز ملی فضای مجازی، مواردی که بعضاً به دلیل هک دچار مشکل شده‌اند در کوتاه‌ترین زمان ممکن برطرف شد.

البته پیش‌تر از عدالت علی، بلک ریوارد و انانیموس، گروه هکری «تپندگان» در فاصله یک‌ساله بین ۹۷ تا ۹۸ توانست شش حمله هکری را انجام دهد که نخستین مورد آن هک شدن فرودگاه بین‌المللی شهید هاشمی نژاد مشهد بود و بعد از آن هک شدن فرودگاه بین‌المللی شهید مدنی تبریز، حمله سایبری به شهرداری تهران، صداوسیمای ایران، سفارت ایران در برلین، هک‌شدن مجدد فرودگاه مشهد و حمله به سایت سازمان تأمین اجتماعی در سال ۹۸ از سوی همین گروه انجام شد.

هکتیویسم و ضرورتی که مغفول مانده است

عملیات سایبری و آمادگی‌هایی که برخی کشورها کسب کرده‌اند، مؤید آن است که رقابت تسلیحات سایبری آغاز شده است، ضمن آنکه شدت تأثیرگذاری حملات هکری نشان‌دهنده عمق ورود فضای سایبری به عملکردهای راهبردی دولت‌هاست. مسئله فوق در عین حال مبین آن است که چنین حملاتی با ماهیت استراتژیک، احتمالاً در مرکز امنیت ملی هر کشور قرار دارند.

ریموند ویل

RAYMOND WEIL
GENEVE

SARMAN Co.

No. 1832, Dr. Shariati St., Next to Pol-E-Roomi, Tehran - Iran